

És fonamental parlar de l'objectiu de l'endolingüística. La indagació d'aquesta ciència no és una indagació normal de lingüística. A nosaltres no ens importa molt, però sí que utilitzem, per exemple, la fonètica, la sintaxi i la morfologia. Òbviament, dins l'estudi del llenguatge és fonamental estudiar aquests tòpics, però en el nostre cas, l'objectiu és psicològic, filosòfic, de pensament profund. Vol dir que aquesta recerca nostra s'interliga amb els processos de pensament i psicològics de l'ésser humà.

Així, per exemple, la indagació de com evolú la paraula "soc" en català del llatí "sum" no té el mateix objectiu que el fonològic. És a dir, l'evolució no ens importa molt. És important notar que hi ha investigadors importants com Max Wheeler¹ de la Universitat de Sussex que té explicacions molt interessants sobre el tema del català. A nosaltres ens importa més la raó filosòfica i psicològica de per què un poble com el català utilitza la terminació -c (amb so de k) al final de la identitat individual en present.

Aquí és important pensar que l'objectiu de l'endolingüística i, per tant, els instruments de la mateixa no són iguals als de la lingüística general. Sí que utilitzarem els desenvolupaments de la lingüística i d'altres coneixements com la neurologia o les neurociències, però l'objectiu és la interpretació de l'inconscient col·lectiu en el llenguatge que s'usa en un temps determinat.

Tenim aquí breus descripcions d'algunes àrees de la lingüística:

Fonètica: estudi dels sons de la parla.

Fonologia: estudi del sistema de sons d'una llengua.

Morfologia: estudi de l'estructura interna de les paraules.

Sintaxi: estudi de la combinació de paraules per formar frases i oracions.

Semàntica: estudi del significat de les paraules i les frases.

Pragmàtica: estudi de l'ús del llenguatge en context.

Sociolingüística: estudi de la relació entre el llenguatge i la societat.

Psicolingüística: estudi de la relació entre el llenguatge i la ment.

Lingüística històrica: estudi de l'evolució de les llengües al llarg del temps.

Lingüística aplicada: aplicació dels coneixements lingüístics a àmbits com l'ensenyament de llengües, la traducció o la tecnologia del llenguatge.

L'endolingüística és una disciplina que es centra en l'estudi de les estructures lingüístiques de l'inconscient col·lectiu. Aquesta branca de la lingüística es basa en la idea que hi ha patrons i estructures lingüístiques profundament arrelades en la psique col·lectiva d'una comunitat de parlants, que es manifesten en la llengua que utilitzen.

A diferència de la lingüística general, que se centra principalment en l'estudi de la llengua com a sistema de comunicació i en la descripció de les seves característiques formals, l'endolingüística va més enllà i explora les connexions entre la llengua i la ment col·lectiva. Aquesta disciplina parteix de la premissa que la llengua no només reflecteix la realitat

¹ Max W. Wheeler: lingüista i professor emèrit de lingüística a la Universitat de Sussex. En el seu article "Cluster Reduction: Deletion or Coalescence?" (1987), analitza la velarització de /n/ final com a part d'un estudi més ampli sobre la reducció de grups consonàntics en català.

externa, sinó que també revela aspectes profunds de la psicologia i la filosofia d'una comunitat.

L'endolingüística utilitza eines i conceptes de diverses disciplines, com la lingüística, la psicologia, la filosofia i l'antropologia, per a analitzar i interpretar les estructures lingüístiques que es troben en l'inconscient col·lectiu. Això implica examinar elements com la semàntica, la sintaxi, la morfologia i la fonologia, però des d'una perspectiva que busca comprendre els significats ocults i les motivacions psicològiques darrere de l'ús de certes formes lingüístiques.

Un exemple d'anàlisi endolingüística podria ser l'estudi de com l'ús de determinades estructures gramaticals o patrons lingüístics reflecteix la visió del món, els valors i les creences d'una comunitat. També podria implicar l'exploració de com els canvis lingüístics al llarg del temps estan relacionats amb transformacions psicològiques i socials més àmplies.

En resum, l'endolingüística és una disciplina que busca comprendre les connexions profundes entre la llengua i la psicologia col·lectiva d'una comunitat, explorant les estructures lingüístiques presents en l'inconscient col·lectiu i interpretant el seu significat i implicacions filosòfiques i psicològiques.